

Katedra teorie a kritiky

AR 20172018

Bc. Barbora Forkovičová: Dodo Gombár – umelecký šéf a režisér Švandovho divadla na Smíchově

Školiteľský posudok magisterskej diplomovej práce

Barbora Forkovičová si pre svoju magisterskú diplomovú prácu zvolila režijnú tvorbu Doda Gombára, no podobne ako pri magisterskom projekte, aj pri vzniku práce dlho hľadala spôsob, ako pomerne širokú tému uchopiť. Napriek tomu, že Gombár má za sebou bohatú činnosť v rôznych českých a slovenských divadlách a vybudoval si slušnú reputáciu, diplomantka napokon zvolila cestu jednoduchšiu ale o to aktuálnejšiu, a síce jeho posledné pôsobisko vo Švandovom divadle (tento krok vyplynul aj z časového tlaku, ktorý prinútil diplomantku už konečne konať a písať). Tu Gombár pôsobí nielen ako režisér ale aj ako umelecký šéf, respektíve táto kapitola sa pomaly uzatvára, predstavovala tak pre Forkovičovú uchopiteľný materiál.

Práca je členená na dva zásadné póly – Gombár režisér a Gombár umelecký šéf Švandovho divadla. Bolo jasné, že sa nebude môcť vyhnúť ani kontextu predchádzajúcej režisérovej tvorby (na jeho dramatickú tvorbu sa autorka nezameriava, hoci v práci často spomína, že je režisér sám autorom dramatizácií alebo radikálnych úprav inscenačných textov), ani histórii a dnešnej pozícii Švandovho divadla v súvislostiach vývoja moderného českého divadla. Obe tieto časti práce sú skôr prehľadom, výpočtom, než by sa snažili o hlbší ponor do témy, alebo kritickej analýzy, čo je iste škoda, aj vzhľadom k bohatým prameňom a literatúre, ktoré sa moderným dejinám smíchovskej scény venujú.

Gros práce tvoria tri časti, v prvej s názvom Znova sa nadýchnuť alebo Gombár prichádza do Švandovho divadla, Forkovičová popisuje Gombárov príchod a počiatky budovania novej tváre Švadovho divadla, a skromne sa snaží evaluovať a charakterizovať premenu, ktorou pod jeho vedením za osem sezón divadlo prešlo. Druhá časť s názvom A vyskočiť? (Režisér vs. Umelecký šéf Gombár), sa už konkrétne snaží poukázať na špecifickú prácu Gombára s textami, smíchovským genius loci ale aj hereckým súborom. Poslednou a doplňujúcou je potom časť venovaná analýzam vybratých inscenácií (Proměna, Popeláři, Závislosti navzdory), kde sa snaží už predtým vyslovené tézy o inovatívnom, experimentálnom prístupe Doda Gombára, aplikovať na žánrovo vrstevnatom inscenačnom poli. Forkovičová však separuje kritickú reflexiu inscenácií a necháva ju v samostatných podkapitolách (nazvaných pejoratívne znejúcim názvom Výkriky kritiky), čo jej analýzy výrazne ochudobňuje a nepresviedča tak o komplexnom uvažovaní nad jednotlivými dielami.

Hoci má práca aj téma potenciál, už len preto, že o Gombárovej smíchovskej ére nie je napísaná relevantná širšia kritická analýza, Forkovičovej sa tento potenciál nedarí vyčerpať bez rezerv.

Diplomantka sa len ťažko a neskoro dostávala k formulovaniu téz a systematickému písaniu jednotlivých kapitol, čoho dôkazom je, že školiteľka konzultovala len fragmenty, a videla finálnu verziu práce až v zviazanej podobe. Už na prvý pohľad je jasné, že je práca napísaná v krátkom čase, okrem formálnych nedostatkov (nejednotná grafická podoba, nevyužitý priestor papiera), je evidentné, že autorke chýba širší terminologický aparát, precíznejšia práca s prameňmi (vychádzať len recenzii alebo výročných správ je nedostatočné).

Výsledná podoba práce trpí tiež zbytočnými štylistickými a gramatickými nepresnosťami (v slovenčine naozaj je závislosť „od“, nie „na“) a preklepmi a chybami, ktoré spôsobia, že sa stretneme s rôznymi variáciami mien (Hrbotický, Hrabotický, Lenka a Lucie Kolouchová, apod).

Diplomantka konzultovala pravidelne, práca je problematická, ale rozsahom aj náročnosťou zadania naplnila parametre magisterskej práce, a preto ju doporučujem k obhajobe.

V Prahe, dňa 3.9. 2018,

Mgr.art. Eva Kyselová, PhD